

Preotul Ioannis Kalaidis

VIATA MEA CU SFINȚII
RAFAIL, NICOLAE ȘI IRINA
MINUNILE, SINAXARUL ȘI
ACATISTUL LOR

traducere din limba greacă de Elena Dinu

Editura Iona,
București, 2016

Editor și redactor: Cătălin Grigore
Copertă și DTP: Alexandra Grigore
Coperta 1: Părintele Ioannis Kalaidis, portret în
tempera de Konstantinos Xenopoulos.

Editorul mulțumește doamnei Teodora Kalaidis-Bubleka pentru bunătatea cu care a încurajat apariția prezentei ediții a autobiografiei tatălui său, Sfântul Părinte Ioannis din Neohori.

Mulțumiri se cuvin și Profesorului Konstantinos Xenopoulos, mare iconograf al Patriarhiei Alexandriei și a toată Africa, pentru deosebita bunăvoință de a ne acorda dreptul să reproducem tabloul domniei sale.

© Editura Iona, 2016, pentru prezenta ediție.
Toate drepturile rezervate.

© Π. Ιωάννης Καλαϊδης, Κατάθεση μαρτυρίας
Νεοχώρι-Σιντικής Σεργών 2005

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României
KALAIIDIS, IOANNIS

Viața mea cu Sfinții Rafail, Nicolae și Irina.
Minunile, sinaxarul și acatistul lor / Ioannis Kalaidis;
trad.: Elena Dinu. - București : Editura Iona, 2016

ISBN 978-606-93971-5-2

I. Dinu, Elena (trad.)

281.94 Kalaidis,I.

929 Kalaidis,I.

*Nu te teme și nu-ți pierde curajul, căci atunci vei
pierde și nădejdea și credința în Dumnezeu.¹*

¹ Sfatul pe care îl dădea adeseori credincioșilor Părintele Ioannis, în situațiile dificile din viața lor. Astăzi aceste cuvinte stau scrise pe epitaful de la mormântul său din Neohori, Serres (n. ed.).

SCURTĂ LĂMURIRE

Candela care s-a aprins

La începutul lunii decembrie a anului 2004, tata mi-a spus că a predat manuscrisele pe care le avea pentru a i se publica cartea. Însă ea avea să se tipărească prin martie 2005, deoarece din motive tehnice nu s-a putut mai devreme.

Când am înțeles că a dat tiparului și câteva lucruri legate de viața sa personală, m-am neliniștit, pentru că întotdeauna spunea că acestea se vor face cunoscute public după moartea sa.

Cum a auzit că în luna martie va fi gata cartea, tata a zis: „Va fi târziu atunci, așa că se va împărți gratuit, după moartea mea, ca binecuvântare.”

Apoi s-a petrecut ceva dureros pentru familia noastră și mai ales pentru tata.

În ziua de 7 ianuarie, după ziua lui, a făcut infarct miocardic acut. Doctorii ne-au îngrijorat foarte mult pentru că vârsta nu-i îngăduia o intervenție chirurgicală. Cu ajutorul lui Dumnezeu și-a revenit repede. Însă la scurt timp, în ziua de 12 martie, a căzut de pe scaunul pe care urcase pentru a săruta icoana lui Hristos și a suferit o fractură femurală.

La spitalul din Kilikis, unde a fost dus, am întâmpinat multe dificultăți căci cardiologii nu îngăduiau intervenția pe care ortopezii o socoteau

necesară. Astfel că orice terapie a fost amânată, deoarece Părintele Ioannis suferea de dispnee și de apă la plămâni. Doctorii ne-au spus că era cu neputință să supraviețuiască vreunei operații.

Cu două zile înaintea Bunei-Vestiri a Maicii Domnului, tata le-a zis să-l opereze. Între timp, cineva îi adusese mir sfințit. Și-a făcut cruce, s-a uns cu mir și Maica Domnului l-a tămăduit.

Doctorii au refăcut analizele la plămâni și au rămas uimiți cum era cu puțință ca într-o zi să dispară apa, iar plămânii să fie neatinși.

După aceasta, tata a fost mutat la Spitalul Hipocrate, unde l-a operat doctorul Dimitriu.

În ajunul intervenției, Părintele Ioannis l-a văzut pe Sfântul Rafail care i-a zis:

„Părinte Ioannis, vezi candela ta că e stinsă? Am să ți-o aprind. Vei trăi.” Și într-adevăr, în ziua următoare, în ajunul Bunei-Vestiri a Maicii Domnului, chiar el a cerut să fie operat, operația fiind foarte reușită. De Buna-Vestire tata era bine.

Acum, la o lună după operație, merge normal, fără baston, deși are vârsta de optzeci de ani.

Teodora Kalaidis-Bubleka

VIATA MEA CU SFINȚII RAFAIL, NICOLAE ȘI IRINA¹

Cuvânt înainte

Enoriașii mei și fiii duhovnicești m-au îndemnat de multă vreme să tipăresc, întru slava Atotputernicului Dumnezeu, câteva lucruri despre viața mea și minunile Sfinților Noilor Mucenici, Rafail, Nicolae și Irina, care mi s-au întâmplat atât mie cât și credincioșilor bisericii noastre. Iar acestea arată lămurit că Dumnezeu pururea aude rugăciunile sfinților care, cu harul Său, fac minuni chiar și astăzi, în anii aceștia grei ai necredinței și negriji de mântuire.

Simțind că mă apropii de apusul vieții mele, am hotărât să tipăresc experiențele mele personale precum și minunile petrecute altora.

¹ Deși titlul cărții Părintelui Ioannis se traduce literal *Mărturia mea*, am socotit potrivit pentru buna înțelegere și lămurire a conținutului ei să i-l schimbăm în *Viața mea cu Sfinții Rafail, Nicolae și Irina*, neștirbindu-i cu nimic înțelesul. Cerem iertarea și îngăduința Sfântului Părinte pentru această îndrăzneală și ne rugăm să-i fie bine-plăcută schimbarea, având în vedere faptul că cea mai însemnată perioadă din viața sa ca preot (1987-2009) a început după ce s-a închinat acestor uriași Noi Mucenici la Mănăstirea lor din insula Lesvos, săvârșind apoi în împreună-lucrare cu ei nenumărate minuni până la cuvioasa lui adormire (n. ed.).

Câteva lucruri despre viața mea

M-am născut în anul 1925, în satul Kamaroto, Serres, în ziua de vineri, 8 mai, de prăznuirea Sfântului Ioan Teologul, pentru care părinții mei m-au și numit Ioannis.

De când mă știu mergeam regulat la biserică și chiar în sfântul altar, unde îl ajutam pe preot. Și ziceam în gândul meu de copil să mă învrednicească și pe mine Bunul Dumnezeu să ajung preot și să slujesc Lui. Iar El, care vede și aude toate, a ascultat rugăciunea mea de copil și, la vârsta de 45 de ani, m-a chemat la această mare slujire. Târziu, cu adevărat, dar atunci s-a plinit vremea.

Ce bucurie este aceasta pe care mi-a dăruit-o Bunul Dumnezeu! N-o pot descrie nici în cuvinte nici în fapte. Nimic din câte aș face și aș spune n-ar putea răsplăti marele dar pe care mi l-a făcut.

„Mare ești, Doamne, și minunate lucrurile Tale, și niciun cuvânt nu este de ajuns spre lauda minunilor Tale.”²

Și lumina luminează întru întuneric, și întunericul pre ea n-a cuprins-o (Ioan 1, 5).

„Mântuiește-ne pre noi, Fiule al lui Dumnezeu, Cea ce ești minunat întru sfinți, pre cei ce cântăm: Aliluia.”³

Că cine te osebește pre tine? Și ce ai, carea n-ai luat-o? Iar dacă și ai luat, ce te lauzi ca și cum n-ai fi luat? (1 Corinteni 4, 7).

Bunul Dumnezeu ascultă totdeauna rugăciunile,

² *Molitifelnic*, „Slujba Sfințirii Apei celei Mari”, ed. 1908 (n. ed.).

³ *Dumnezeiasca Liturghie*, Antifonul al doilea (n. ed.).

când sunt spre folosul sufletului, și dăruiește cererile fiecărui om.

Dar până când s-a plinit vremea să fiu chemat preot, am de însemnat câteva lucruri esențiale.

De este Dumnezeu pentru noi, cine este împotriva noastră (Romani 8, 31).

În ziua de 28 octombrie 1947 m-a chemat Patria să fac stagiul militar până pe 20 martie 1950, când m-am eliberat. În acea perioadă am înfruntat multe primejdii căci era războiul civil, dar pronia dumnezeiască m-a izbăvit întotdeauna de moarte sigură. Nu conteneam a mă ruga, cerând fierbinte Bunului Dumnezeu să întoarcă urgia și mânia Sa pornită asupra neamului nostru, lucru ce mă mângâia foarte mult.

Nu voi uita niciodată acea vedenie pe care am văzut-o cu ochii deschiși ai trupului meu și am auzit-o cu urechile mele. Era o zi de vineri, 25 martie 1948, la ceasurile dimineții, în cazarma din Komotini. Tocmai ce ne întorseserăm în cameră, dintr-o operațiune militară. Pe când mă aflam întins pe salteaua de pe podea, am văzut înaintea mea, în partea de sus a camerei, icoana Domnului nostru Iisus Hristos Pantocrator, așa cum e zugrăvită în Biserica Pantocrator, și am auzit că-mi spune: „Nu te teme”, ca apoi să dispară. Acest lucru mi-a dat putere, căci eram deznădăjduiți; plecam în fiecare zi în operațiuni militare și clipă de clipă eram în primejdie.

Slăvit fie Bunul Dumnezeu!

În luna august a anului 1949, războiul civil s-a încheiat și poporul grec s-a liniștit. Mulțumesc Bunului Dumnezeu că m-a întărit și m-a scăpat de

focul războiului.

Aceste suferințe sunt îngăduite de El spre cunoaștere de sine și luare aminte, dar noi nu înțelegem și continuăm să trăim în păcat.

Acum s-a înmulțit nepăsarea față de Dumnezeu, față de Biserică și față de semeni, și vai, ce ne așteaptă... Focul mistuie oameni în multe părți ale lumii. Însă fie nouă după cuvintele Prorocului: *Păzește Domnul toate oasele lor, niciunul dintru dânsele nu se va zdrobi* (Psalmul 33, 20).

Vai nouă de nu ne înțelegem păcătoșenia și nu ne pocăim!

În ziua de 12 februarie 1955, la vârsta de 30 de ani, m-am căsătorit cu tânăra Polixenia. Neîntinat până atunci de păcatul trupesc, mi-am împlinit îndatorirea față de soția mea, față de cei trei copii pe care mi i-a dăruit Dumnezeu, Teodora, Hristu și Sofia, și față de bătrânul meu tată care nu mai putea munci.

Dificultățile familiale îmi impuneau să muncesc peste măsură. Mă îngrijeam de cele pământești, iar nu de cele cerești. În loc să urmez lui Hristos, care m-a izbăvit din focul războiului, în loc să țin sărbătorile, eu le necinsteam uneori și lucram. Dar s-au plinit și cu mine psalmii: *Mila Ta mă va urma în toate zilele vieții mele* (Psalmul 22, 5) și *Domnul mă paște și nimic nu-mi va lipsi* (Psalmul 22, 1).

Sunt oameni care aleargă la Dumnezeu fără a primi bătăi, dar sunt puțini aceștia.

Cei mai mulți suntem *grei la inimă* (Psalmul 4, 2), iar Domnul *ne bate* (Evrei 12, 6) prin vreo boală sau prin lipsa nașterii de prunci sau prin sărăcie și altele. Acestea ne apropie de El, care pe toate le

îngăduie spre folosul sufletelor. Astfel, la începutul anului 1958, Bunul Dumnezeu a îngăduit să fiu încercat printr-o boală care m-a făcut să sufăr mult. Aveam tremurături din pricina vătămării nervilor și mergeam cu anevoie.

Și așa m-am apropiat de El, mergând la biserică de nevoie și cerând ca mila Lui să mă tămăduiască. Iar harul Său n-a întârziat să mă umbrească.

În ajunul prăznuirii Sfântului Ierarh Atanasie, în Kamaroto, la 2 mai 1959, am văzut, noaptea, în somn, un arhieru îmbrăcat în alb, care mi-a zis: „Trăiește!” Din acel moment a început să-mi fie din ce în ce mai bine, până m-am tămăduit cu totul. Slavă și mulțumită lui Dumnezeu! Ce altceva să mai voim de la Bunul Dumnezeu? Ortodoxia noastră e vie și face minuni cu mulți oameni care au credință adevărată. De atunci L-am iubit pe Dumnezeu și Biserica Lui. Întotdeauna L-am rugat să-mi adauge credință până la sfârșitul vieții și am căutat să mă apropii și mai mult de El. Mă rog ca întreaga lume să se apropie de El ca să se mântuiască, căci aceasta este menirea fiecărui om.

Că din cuvintele tale te vei îndreptăți, și din cuvintele tale te vei osândi (Matei 12, 37).

După 1964 am dobândit-o pe Sofia.

Din anul 1959 până pe 3 iulie 1970, când m-a chemat Dumnezeu la taina preoției, am mers regulat la biserică; doar două duminici am lipsit din această perioadă, și aceasta din pricina serviciului militar. M-a ținut Dumnezeu și nu m-am mai depărtat de Biserică. Dragostea Sa m-a robit, rânduind să devin preot, după cum voi scrie în cele ce urmează.

Astăzi, de veți auzi glasul lui, nu vă învârtoșați

inimile ca într-o întăritare, precum în ziua ispitirii în pustie (Psalmul 94, 7-8).

Cu cât alergam mai mult la Biserică, cu atât o iubeam mai mult. Însă vicleanul a încercat să mă depărteze de ea, mai întâi cu gândul și apoi cu trupul. Dar când Dumnezeu este cu noi: *unde s-a înmulțit păcatul, preaprisosit-a harul* (Romani 5, 20). Așa s-a petrecut și cu mine.

Luni, 1 iulie 1963, eram pe unul dintre pământurile mele în Kara-Kavak. La prânz, m-am așezat la umbra carului să citesc o cârtică de la biserică, și atunci am păcătuit cu gândul, clătinându-mă în credință și zicând în mintea mea că lumea mă batjocorește pentru că merg în fiecare duminică și sărbătoare la biserică. În clipa aceea s-a petrecut minunea. Am auzit un glas ce nevăzut îmi spunea: „Să mergi la biserică!” M-am ridicat, cerând iertare pentru gândul păcătos și mulțumind Bunului Dumnezeu că mă întărise în credință. M-am întors acasă bucuros și întărit. Ce altceva să voiesc eu, păcătosul, de la Domnul?

Nu mi-a zis să țin noul sau vechiul calendar, ci doar să merg la biserică, fiindcă nici cel vechi nici cel nou nu mântuiește, ci credința lui Hristos și faptele noastre cele bune.

Înălța-te-voi, Doamne, că m-ai ridicat, și nu ai veselit pre vrăjmașii mei asupra mea (Psalmul 29, 1).

De asemenea, în dimineața zilei de joi, 28 mai 1964, pe când eram paraclisier, în casa mea din Kamaroto am auzit iarăși glasul care nevăzut mi-a grăit: „Să te asiguri!” După aceasta, mă întrebam în ce fel să mă asigur. În anul acela am avut cultivați 24 000 m² de bumbac. I-am zis soției: „Voi merge

să asigur pământurile”, însă ea s-a împotrivit. I-am spus atunci că un glas ceresc m-a înștiințat să le asigur. Ea n-a crezut, însă eu nu m-am putut opri să fac aceasta, fiind îmboldit de o putere lăuntrică. Chiar în ziua aceea am mers la Sidirokastro, unde am asigurat pământurile și m-am liniștit sufletește.

Când bumbacul a dat primele flori, a căzut grindină și a prăpădit tot. Singurul asigurat din Kamaroto am fost eu și aceasta mulțumită lui Dumnezeu care m-a înștiințat. Mare e mila Ta, Doamne, *că ai ascuns acestea de cei înțelepți și înțelegători, și le-ai descoperit pre ele pruncilor* (Luca 10, 21).

La fel s-a întâmplat și cu un alt pământ din Eskidermen, unde lucram, în ziua de 15 septembrie 1965. Când m-am așezat să prânzesc, mi-a trecut iară prin gând că lumea mă judecă pentru că merg regulat la biserică și iar s-a petrecut minunea. Am auzit din nou același glas: „Să mergi la biserică!” Am mulțumit iarăși lui Dumnezeu, și în clipa aceea am gândit: „Așa cum Petru s-a lepădat de Domnul, așa și eu am vrut să mă lepăd de Biserică, dar iubirea Sa nu m-a lăsat și m-a ținut cu glasul Lui.” Astfel am învățat că nu trebuie să avem gând păcătos, căci Bunul Dumnezeu pe toate le vede.

Noi, oamenii, am luat mare har de la Dumnezeu, ajunge să pricepem aceasta.

A zecea ceată a lui Lucifer, primii îngeri, numai ce au gândit să-și facă scaun mai presus de Dumnezeu și au căzut în Iad. Din egoism, Adam și Eva s-au izgonit din Rai, pentru că Eva a zis: *Șarpele m-a amăgit*, iar Adam: *Femeia carea mi-ai dat-o să fie cu mine, aceea mi-a dat din pom și am mâncat*.

SCRISORI DE LA OAMENI CĂRORA LI S-AU ÎNTÂMLAT MIJLOCIRI MINUNATE ALE SFINȚILOR RAFAIL, NICOLAE ȘI IRINA

Kato Poroia

Mă numesc Ana Papadopol din Kato Poroia și sunt în vârstă de șaptezeci de ani.

Pe 25 noiembrie 2002 am descoperit o tumoare la sânul drept. Analizele au arătat că era malignă. Pe 27 noiembrie a fost îndepărtată prin intervenție chirurgicală la spitalul din Serres. La începutul lunii decembrie am mers la Spitalul Theagenio ca să mi se curețe rana și să încep chimioterapia. Am rămas acolo două zile. A venit doctorul, a curățat rana și a schimbat pansamentul. După aceea, având la mine unt-de-lemn de la Sfântul Rafail, am uns cu el rana și am adormit. Atunci am avut următorul vis:

L-am văzut pe Părintele Ioannis împreună cu Sfântul Rafail (mi s-a părut că era un sfânt care avea chipul Mucenicului Rafail). Ușa de la balconul camerei de spital era deschisă de două palme. Părintele Ioannis a rămas pe balcon, neapucând să intre. Pe Sfântul Rafail îl vedeam de la mijloc în sus, căci de la mijloc în jos era acoperit de un nor. A intrat în cameră zburând, a făcut înconjurul camerei, mi-a mângâiat de trei ori rana cu mâna, iar eu i-am zis: „Am pus, am pus...”; apoi m-am trezit având lacrimi

în ochi. După ce m-am trezit, ceilalți bolnavi m-au întrebat: „Doamnă Ana, ce-ai spus?” Le-am repetat și lor cuvintele și le-am povestit visul. De atunci până astăzi am făcut șapte ședințe de chimioterapie. Doctorii spun că nu mai trebuie să mai fac altele și că lucrurile merg foarte bine. Am făcut ultima ședință la sfârșitul lunii mai.

Ana Papadopol

15 august 2003

În Postul Sfințelor Paști, anul 2003, am mers la Părintele Ioannis să luăm binecuvântare și să-i cerem, ca proaspăt căsătoriți, să se roage Sfântului Rafail să ne dăruiască un copilăș. Pentru rugăciunile sale și cu harul Sfântului Rafail, îndată după Paști, soția mea a rămas însărcinată și în prezent copilul crește foarte bine.

Mulțumim Sfântului și ne rugăm să ne ajute în continuare.

Dimitrie și Polixenia Papavența

Serres

Iubiți frați în Hristos,

Am socotit că e de datoria mea să scriu această scrisoare întru slava lui Dumnezeu, a Sfinților Mucenici Rafail, Nicolae și Irina, și din recunoștință față de Părintele Ioannis Kalaidis, preotul satului, smerit rob și neobosit slujitor al lui Dumnezeu, văzător al Sfinților pomeniți.

Era anul 1998, când am auzit de la niște frați despre Neohori Sintikis, despre Sfinți și despre

Părintele Ioannis. Nu mi-am închipuit că acela avea să fie începutul unui șir de întâmplări minunate pe care eu, nevrednica, le-am trăit, cu harul lui Dumnezeu și al Sfinților. Voi încerca să vă istorisesc una dintre ele, o minune care nu s-a petrecut cu mine, însă la care am fost martoră.

Pe 5 ianuarie 2000, seara târziu, mi-a telefonat fratele meu și mi-a spus că fiul unui prieten, Nikos, în vârstă de douăzeci de ani, a rămas acasă o săptămână cu febră mare, crezând că are gripă. Dar când starea i s-a înrăutățit au mers la un doctor pe care îl cunoșteam. Acela a constatat că Nikos suferea de o formă severă de hepatită B și l-a sfătuit să plece urgent la spitalul din Tesalonic. Când l-au întrebat, doctorul le-a zis că nu mai sunt șanse de refacere pentru că a pierdut timp stând o săptămână acasă, ceea ce a dus la distrugerea ficatului. Mai târziu, la spital, li s-a spus același lucru: șanse minime.

Astfel, în dimineața zilei de Bobotează, am luat legătura cu Părintele Ioannis și i-am cerut să se roage pentru Nikos. Când i-am povestit cele întâmplate, Părintele m-a mângâiat zicându-mi că dincolo de previziunile doctorilor, Dumnezeu are întotdeauna ultimul cuvânt. Și că se va ruga Sfinților Rafail, Nicolae și Irina pentru însănătoșirea lui Nikos. A întărit cuvântul, spunând că avea presimțirea că Nikos va trece peste această încercare și că se va face bine. Va trăi.

L-am sunat îndată pe fratele meu să-i spun cuvintele Părintelui Ioannis, însă el mi-a dat de veste că Nikos era deja în comă la secția de terapie intensivă, conectat la aparate și într-o stare gravă de insuficiență hepatică și renală. Toate rudele, mi-a

mai zis, au mers la Tesalonic să-l vadă pentru ultima oară.

Atunci am dat cuiva să i se ducă o iconiță cu Sfinții Rafail, Nicolae și Irina, agheasmă și unt-de-lemn de la Biserica Sfinților din Neohori. Toți îl plâneau pe Nikos fără să se gândească la dragostea lui Dumnezeu și la minunatele mijlociri ale Noilor noștri Mucenici.

Astfel, a doua zi, pe 7 ianuarie, de prăznuirea Sfântului Ioan Înainte-Mergătorul, s-a săvârșit minunea. Nikos nu numai că a ieșit din comă, dar a fost și detubat și a putut vorbi la telefon. *Minunat este Dumnezeu întru Sfinții Săi* (Psalmul 67, 36). Doctorilor și rudelor nu le venea să creadă. Când Nikos a ieșit din spital pe deplin sănătos, doctorii i-au spus întocmai următoarele: „Nikos, înainte să ajungi acasă, mergi și te închină sfântului care te-a vindecat, căci numai printr-o minune ești încă în viață.”

Mulțumesc lui Dumnezeu și Sfinților Rafail, Nicolae și Irina pentru viața pe care i-au dăruit-o lui Nikos, și mulțumesc și Părintelui Ioannis pentru rugăciunile și solirile sale către Dumnezeu și către Sfinți.

Slăvit fie numele Noilor Mucenici care s-au arătat în vremile noastre, ca să ne tămăduiască trupurile și sufletele.

Sinani Zaharula

CUPRINS

SCURTĂ LĂMURIRE	5
Candela care s-a aprins	5
VIAȚA MEA CU SFINȚII RAFAIL, NICOLAE ȘI IRINA	7
Cuvânt înainte.....	7
Câteva lucruri despre viața mea.....	8
Dumnezeu ascultă rugăciunile credincioșilor.....	18
Cum i-am cunoscut pe Sfinții Mucenici Rafail, Nicolae și Irina	28
SCRISORI DE LA OAMENI CĂRORA LI S-AU ÎNTÂMLAT MIJLOCIRI MINUNATE ALE SFINȚILOR RAFAIL, NICOLAE ȘI IRINA	34
ANEXE	64
PĂRINTELE IOANNIS KALOIDIS (1925-2009)	64
Introducere.....	64
Copilăria și tinerețea.....	65
Preot al Celui Preaînalt.....	69
Marea lui dragoste pentru rugăciune.....	73
Lărgimea dragostei și a răbdării lui.....	75
Experiențe dumnezeiești	77
Învățătura păstorească.....	78

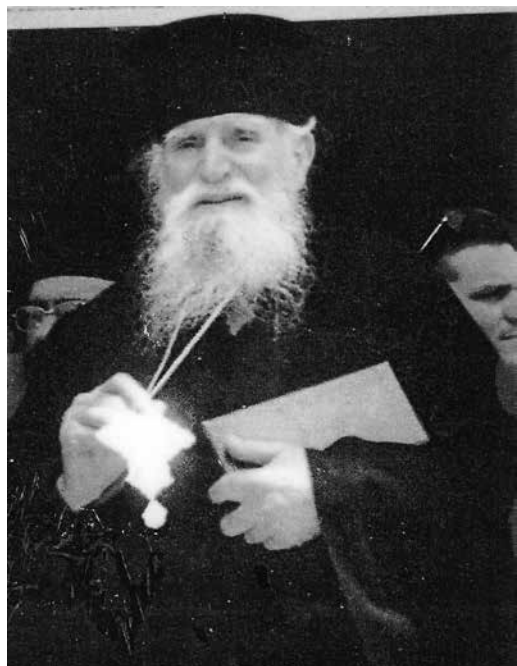
Săvârșit creștinesc 81

**SINAXARUL SOBORULUI SFINȚILOR NOILOR
MUCENICI RAFAIL IEROMONAHUL, NICOLAE
DIACONUL ȘI IRINA FECIOARA DIN INSULA
LESVOS..... 83**

**ACATISTUL SFINȚILOR NOILOR MUCENICI
RAFAIL, NICOLAE ȘI IRINA..... 93**

Părintele Ioannis la cinstite cărunteți.

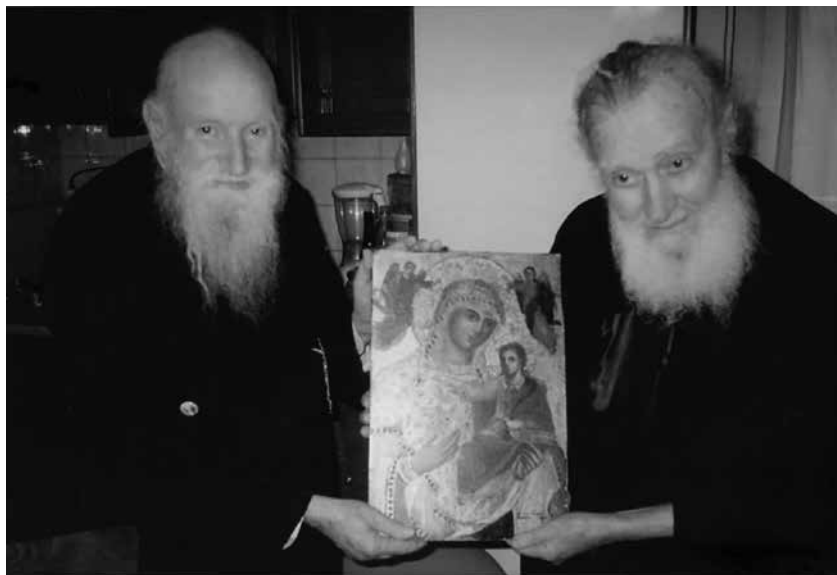
Binecuvântând.

Primind oaspeți.

Sfinte moaște, precum și alte obiecte personale, care au aparținut Părintelui Ioannis, aflate astăzi în fosta lui casă parohială din Neohori, Serres.

Părintele Ioannis (stânga) împreună cu bunul său împreună-povățuitor, Sfântul Mitropolit Antonie de Siatista (dreapta), ținând în mâini icoana Maicii Domnului Odighitria (gr. Povățuitoarea), cu care amândoi au săvârșit minuni.

Tot cu Înaltpreasfințitul Antonie (dreapta).

Biserica Sfinților Mucenici Rafail, Nicolae și Irina zidită de Părintele Ioannis în Neohori, Serres.

Mormântul Părintelui Ioannis, aflat lângă Biserica Sfinților Mucenici Rafail, Nicolae și Irina, Neohori, Serres.

Mănăstirea Sfântului Mucenic Rafail din insula Lesvos.

Mucenicia Sfântului Rafail, frescă.

Igumena Evghenia Kleidara (+2013) a Mănăstirii Sfântului Rafail din Lesvos ținând cinstitul său cap în procesiunea închinată lui.

Capul Sfântului Mucenic Rafail din Mănăstirea sa, insula Lesvos.

Scena fierăstruirii prin gură a Sfântului Mucenic Rafail de către agareni, aflată în curtea unei credincioase din Attica.

Vasul de lut în care a fost arsă de vie Sfânta Muceniță Irina, Mănăstirea Sfântului Rafail, Lesvos.

Mucenicia Sfintei Irina, frescă

Mucenicia Sfântului diacon Nicolae, frescă

Alte cărți în colecția de teologie:

Costas Papagheorghiu, **Cuviosul Sava Cipriotul (1909-1985)**

*** **Sfântul Gavriil Georgianul, cel nebun întru Hristos (1929-1995). Viața. Mărturii. Învățăături. Minuni**

*** **Noii Mucenici Chinezi**

*** **Sfântul Mărturisitor Alexie de Ugina, făcătorul de minuni (1867-1934)**

Dr. Haralambie M. Busias, **Cuviosul Antim Aghioritul de la Sfânta Ana**

Pr. Michael E. Molloy, **Apărătorul Adevărului: Viața Sfântului Atanasie cel Mare**

Sfântul Ierarh Nectarie al Pentapolei (de Eghina), **Hristologia**

Pentru lista completă a titlurilor editurii și ofertele speciale vă rugăm accesați site-ul nostru,

www.edituraiona.ro

Editura Iona

Tel.: 0724490846

E-mail: edituraiona@yahoo.com